

ת"פ 60380/03/22 - מדינת ישראל נגד רקיע מלכה, מאור שטרן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 60380-03-22 מדינת ישראל נ' מלכה ואח'

לפני כבוד השופטת תמר נאות פרי
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ראיד רחאל - פמ"ח (פלילי)
המאשימה

נגד
הנאשמים
רקיע מלכה
מאור שטרן
ע"י ב"כ עו"ד מירון רוזנטל

גזר דין

כתב האישום המתוקן -

1. לאחר שמיעת חלק מעדי התביעה, הגיעו הצדדים בתיק זה להסדר טיעון במסגרתו הודו הנאשמים בכתב אישום מתוקן, אשר עיקריו כדלקמן:
2. חלק כללי - משטרת ישראל הפעילה סוכן סמוי אשר פעל בשליחותה לרכישת סמים ונשק (להלן: "**הסוכן**"). בין הסוכן לנאשם 1 היכרות מוקדמת. בין נאשם 1 לנאשם 2 היכרות מוקדמת.
3. אישום ראשון - במהלך חודש יוני 2021, החלה התכתבות בין הסוכן לבין נאשם 1, אשר ביניהם הייתה היכרות מוקדמת. ההתכתבות כללה הודעות וסרטונים, והנאשם 1 הציע לסוכן לקנות סם מסוכן מסוג קוקאין, בעלות של 290 ₪ לגרם. ביום 1.8.2021, שוחחו נאשם 1 והסוכן בטלפון, וקבעו לבצע עסקה במסגרתה נאשם 1 ימכור לסוכן 100 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, בתמורה לסך של 31,000 ₪ (להלן: "**עסקת הסם הראשונה**"). בהמשך לאמור לעיל נמשכו ההתכתבויות ונאשם 1 והסוכן תיאמו לבצע את עסקת הסם הראשונה בתחנת דלק בפרדס חנה (להלן: "**מקום המפגש הראשון**"). בהתאם לסיכום ולצורך ביצוע עסקת הסם הראשונה, הגיע הסוכן למקום המפגש הראשון והתקשר לנאשם 1, זה האחרון הנחה את הסוכן להגיע לרכב שבבעלות הנאשם 1 (להלן: "**הרכב**"). שחנה בסמוך למקום המפגש הראשון. משראה נאשם 1 את הסוכן מגיע, הוא יצא מהרכב והלך למקום מסתור, שם החזיק בלא רשות על פי כל דין, שקית ובתוכה 99.96 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "**הסם הראשון**"). נאשם 1 נטל את הסם הראשון, מסרו לסוכן, ותמורתו מסר הסוכן לנאשם 1 סך של 31,000 ₪. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם 1 החזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 99.96 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, וסחר בו, ללא היתר על פי דין.
4. אישום שני - ביום 4.9.2021, התכתבו הסוכן ונאשם 1 וסיכמו להיפגש ביום למחרת בכניסה לפארק ז'בוטינסקי בבנימינה (להלן: "**מקום המפגש השני**"). על מנת לבצע עסקה במסגרתה הסוכן ירכוש סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 100 גרם, באמצעות נאשם 1 (להלן: "**עסקת הסם השנייה**"). בהמשך לאמור לעיל, סיכמו הנאשמים 1 ו-2 כי הנאשם 2 ימכור לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 100 גרם והנאשם 1 יסייע לו בכך. בהמשך, ולצורך ביצוע עסקת הסם השנייה, ביום 5.9.2021 הגיע הסוכן למקום המפגש השני. בעוד הסוכן ממתין, התקרבו הנאשמים סמוך למקום המפגש השני בנסיעה, כאשר נאשם 1 נוהג ברכב ולצדו יושב נאשם 2. מספר מטרים לפני הגעתם של הנאשמים למקום המפגש השני, עצר נאשם 1 את הרכב, נאשם 2 יצא מהרכב והלך למקום מסתור, משם הוציא

שקית ובתוכה 100.46 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "הסם השני"), אותו החזיקו הנאשמים שלא לצריכתם העצמית וללא היתר כדן. בהמשך, הנאשמים התקדמו בנסיעה למקום המפגש השני. כאשר הנאשמים הגיעו בסמוך לסוכן, נאשם 2 הוציא מאזור חלציו את הסם השני ומסר אותו לסוכן. הסוכן שקל את הסם השני ומסר 31,000 ₪ תמורתו. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, במעשיהם המתוארים לעיל, הנאשמים, בצוותא חדא, החזיקו בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 100.46 גרם נטו, שלא לצריכתם העצמית, הנאשם 2 סחר בו, והנאשם 1 סייע לנאשם 2 לסחור בו, ללא היתר על פי דין.

הכרעת הדין -

5. כאמור, בהתאם להסדר הטיעון מיום 11.1.2023, הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש והורשעו בהתאם להודאותיהם בעבירות הבאות:

הנאשם 1 - לגבי האישום הראשון: סחר בסם מסוכן - עבירות לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), והחזקת סם מסוכן שלא כדן ושלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים. לגבי האישום השני: סיוע לסחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים + ס' 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); והחזקת סם מסוכן שלא כדן ושלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים + סעיף 29 לחוק העונשין.

הנאשם 2 - לגבי האישום השני: סחר בסם מסוכן - עבירות לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים; החזקת סם מסוכן שלא כדן ושלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים + סעיף 29 לחוק העונשין.

הראיות לעונש -

6. הצדדים לא הגיעו להסכמות לגבי הענישה ונשמעו טיעונים לעונש.

7. נאשם 1 נעדר עבר פלילי. ביחס לנאשם 2 הוגש תדפיס מרשם פלילי (סומן ט/1), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה מבית משפט השלום בחדרה משנת 2021, בגין ביצוע עבירות שימוש ברכב ללא רשות ונטישתו באותו מקום (ס' 413ג בחוק העונשין), ובגין עבירת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו (ס' 275 בחוק העונשין), בגינה הוטל עליו קנס, צו של"צ ועונשים נלווים.

8. מטעמו של הנאשם 1 העידו שני עדי אופי. הראשון, מר משה אנוקנין, חבר מועצת העיר חדרה, אשר הכיר את אביו המאמץ של נאשם 1. העד תיאר כיצד אחרי פטירת האב הנאשם 1 נקלע למשבר, המצב הכלכלי בביתו הפך רעוע ונאשם 1 שימש כ-"מגשר" בריבים פנים משפחתיים. העד הביע רצון לקחת חלק בתהליך השיקום של נאשם 1 ולהיות לו לדמות הורית. העד השני היה מר שלמה בן דוד, אחיו הגדול של נאשם 1. עד זה סיפר כי נאשם 1 גדל במציאות מורכבת, היה חשוף לעולם הפשע מגיל צעיר, עת היה עד למעצרו שלו (כלומר, של האח), ואף הסתובב בחברת חבריו של האח. עוד סיפר העד כי נאשם 1 גידל את עצמו מגיל צעיר, תוך סיוע במטלות הבית ופרנסתו.

תסקירי שירות המבחן -

9. תסקיר הנאשם 1 - מהתסקיר עולה כי נאשם 1, בן 27, רווק ואב לילד אשר נמצא כיום במשפחת אומנה. צוין כי נאשם 1 גדל בסביבה מורכבת, אביו נטש את המשפחה בעודו תינוק, ולאחיו (אשר העיד בפני) עבר פלילי בתחום עבירות סמים ונשק. עוד צוין כי לדברי נאשם 1, עד לשנה שעברה השתמש בסמים מסוג 'קריסטל', וחדל משימוש בו בכוחות עצמו. עד למעצרו עבד בתחום המסעדות. לחובתו אין הרשעות קודמות. בתקופת מעצרו, התקשה להבין את חומרת מעשיו, אך כיום מבין שהתנהלותו נבעה משיקול דעת מוטעה, ולאור ההשלכות עליו

ומשפחתו - מביע כעס על עצמו. נוטל אחריות לביצוע העבירות, מביע חרטה ומגלה הבנה לפוטנציאל הפגיעה באחרים בעת הפצת הסמים. נאשם 1 לוקח חלק בתכניות גמילה, החל טיפול פרטני עם עו"ס, השתלב בפעילות מדרשה, מתפקד לשביעות רצון הצוות באגף, וזאת מתוך רצון לעשות שינוי משמעותי בדפוסי התנהגותו. בסיום התסקיר צוין כי ניכרת יכולת בינונית להסתגלות ושמידה על יציבות במסגרות, קושי בוויסות דחפיו, בשלות נפשית ברמה נמוכה, וההערכה היא כי במצבים מורכבים עשוי לפעול באימפולסיביות. הומלץ שככל שיוטל עונש מאסר בפועל, ימשיך בטיפול בו החל בבית הכלא.

10. תסקיר הנאשם 2 - מהתסקיר עולה כי נאשם 2, בן 21, רווק, מגיע ממשפחה מרובת ילדים וקשת יום. טרם מעצרו התגורר בבית אמו בפרדס חנה, ועבד בתחום המסעדנות. סיים 12 שנות לימוד, ובמקביל ללימודיו - סייע בפרנסת הבית. בהגיעו לגיל גיוס, קיבל פטור משירות צבאי על רקע מעורבות קודמת בפלילים. צורך קנאביס באופן תדיר מגיל 14 ועד למעצרו, ומכיר בתלותו בסם ונזקקות לטיפול בתחום ההתמכרות. במסגרת הליך המעצר בתיק הנדון, שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני ושולב בקבוצת טיפול, אך נעדר מחלק ממפגשי הטיפול. קיים קושי להתבוננות מעמיקה, להביע קשיים ולבקש עזרה. על פי חוות דעת משב"ס, נמצא בראשיתו של טיפול, מגלה מוטיבציה גבוהה להיתרם מהטיפול ושולב בלימודי מדרשה. בהתייחסו לעבירות הנדונות, תיאר בצמצום כי העבירות נעשו ללא תכנון מראש וכי נקלע לסיטואציה יחד עם נאשם 1. מתקשה להרחיב בנוגע לנסיבות ביצוע העבירות ושלל עיסוק בסחר בסמים. שירות המבחן סיכם כי התרשם מצעיר בעל יכולת וורבאלית וקוגניטיבית טובה, אם כי חסר בשלות רגשית. גילה יציבות חלקית במסגרות השונות בחייו, אך הדפוסים אותם סיגל לעצמו מקשים עליו בהתמודדות עם משברים ומצבים מורכבים בחייו. להערכת שירות המבחן, לנאשם 2 קיימת נטייה להתנהגות פורצת גבולות וחשיפה לחברה שולית, תוך אימוץ דפוסי חשיבה בעייתיים. קיים סיכוי להישנות התנהגות דומה בעתיד, ולכן שירות המבחן ממליץ על ענישה מוחשית בעלת גבולות ברורים, וככל שיוטל עונש מאסר בפועל - מומלץ שימשיך את הטיפול בהתמכרויות.

טענות המאשימה לעונש -

11. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב לעונש (סומן ט/2) והשלים טיעונו בעל פה. לשיטתו, יש לראות בכל אחד משני האישומים המתוארים כאירועים נפרדים, אגב הפנייה לפסיקה (סומן ט/3). ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם באשר לעבירות הסחר בסם, הן באישום הראשון והן באישום השני, בעניינם של שני הנאשמים - ינוע בין 3 ועד 6 שנות מאסר בפועל לכל אישום, וטען כי יש למקם את עונשם ברף האמצעי. בייחס למתחם העונש ההולם לעבירות הסיוע לסחר בסם מסוכן במסגרת האישום השני בעניינו של נאשם 1, מתחם העונש ההולם לשיטת המאשימה נע בין 2.5 ועד 4 שנות מאסר בפועל, ויש למקם את עונשו ברף האמצעי. בנוסף, התבקש להשית על הנאשמים עונשי מאסר על תנאי, להטיל קנס כספי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה מותנית, ולחלט את מכשיר הטלפון הסלולר של כל אחד מהנאשמים וכן את הכסף המזומן ע"ס ₪ 7,950 אשר בבעלות הנאשם 2. כל האמור, בשים לב לשיקולי הענישה לאור הצורך להיאבק בעבירות כגון אלה, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המלמדות על תכנון רב, ביצוע עצמאי, יכולת להבין את מעשיהם, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה כפי שהובאו בתסקירים שהוגשו בעניינם של הנאשמים. ב"כ המאשימה תמך טענותיו בפסיקה אשר פורטה בטיעון לעונש הכתוב.

טענות ההגנה לעונש -

12. ב"כ הנאשמים טוען כי על פי הפסיקה יש לקבוע שמדובר באירוע אחד, וזאת לאור נסיבות המקרה המלמדות על קשר הדוק בין שני האישומים. כמו כן, נטען כי הנאשם 1 מייחס לנושא השיקום משמעות רבה, הוא משקיע בהליך הטיפולי ומתקדם בו, וזאת מתוך רצון לתקן דרכיו ולשוב לתפקוד הורי נורמטיבי עבור בנו. בייחס לנאשם 2 נטען כי הוא מגיע מרקע דומה לזה של הנאשם 1, תוך חזרה על האמור בתסקיר המבחן. בנוסף, נטען כי גם נאשם 2 החל בהליך טיפולי-שיקומי בשב"ס, וכי הוא נתרם מהטיפול הפרטני שהוא מקבל. ב"כ הנאשמים מצביע על כך

שהסמים נמכרו לסוכן משטרת, כך שהנזק הקונקרטי הוא לא גדול כמו שהיה קורה אלמלא נמכרו לסוכן. עוד צוין, כי ביום "הפיצוח" לא נמצאו סמים בחיפושים שבוצעו לנאשמים בביתם, והדבר מעיד על כך שלא היו עוד עסקאות וכי לא מדובר ב-"מקצוע" של הנאשמים, אלא על ניסיון כושל לא אחראי לעשות "כסף קל" כדי לשפר את נסיבות חייהם. ב"כ הנאשמים הגיש אסופת פסיקה (סומן 4/ט), ובהסתמך עליה טען כי מתחם העונש ההולם לנאשם 1 הוא נמוך מזה שעליו הצביע ב"כ המאשימה, ואף כי יש מקום לחרוג לקולא לאור הדוחות הסוציאליים, פוטנציאל השיקום, תסקירי שירות המבחן וההליך השיקומי. כמו כן, התבקש בית המשפט שלא להורות על פסילה בפועל, או למצער להורות על פסילה קצרה או על תנאי, וכן נטען כי יש להטיל קנס נמוך. ב"כ ההגנה טען כי הפסיקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה בטיעוניה אינה מתאימה לענייננו מהטעם שדובר בה על נאשמים עם עבר פלילי מוכיח ביותר, אשר ביצעו עבירות סמים בצוותא תוך שהם מתפקדים כצוות אורגני, וגם כי מדובר במקרים בהם תדירות הקשר עם הסוכן, מספר העסקאות והיקפי הסחר - היו גבוהים יותר.

דברי הנאשמים -

13. בתום הדיון, נאשם 1 ביקש לומר שהוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מבין כי עשה טעות חמורה שעה שבחר להתעסק עם סמים, ולדבריו - בזכות הטיפול שהוא מקבל הוא מבין כמה החשיבה שלו הייתה מעוותת ושגויה. הוא אף אמר כי הוא מצטער על הנזק שנגרם לקרובים לו בשל הבחירות שהוא עשה. לסיום, ביקש נאשם זה כי בית המשפט יסייע לו בהמלצה על המשך הטיפול על מנת שיוכל למצות את ההליך השיקומי.

14. נאשם 2 ביקש להעביר את דבריו בכתב (סומן 5/ט). במכתב שהעביר כתב כי הוא לוקח אחריות מלאה על העבירה שביצע, ומביע חרטה. נאשם 2 פירט אודות מציאות החיים המורכבת בה גדל, תוך שהוא מוצא עצמו בגיל צעיר מתפקד כמפרנס יחיד בבית. לדבריו, נסיבות חייו הובילו אותו לשימוש בסמים, והסתבכות עם החוק בניסיון להרוויח עוד כסף. לסיום כתב כי כעת, לאור הטיפול המסייע, הוא נקי מסמים משך שנה ושלושה חודשים, ומקבל כלים שיסייעו לו להימנע מחזרה לדפוס ההתנהגות הקודמים.

דין והכרעה -

אירוע בודד או מספר אירועים -

15. הצדדים חלוקים בשאלה האם שני האירועים נשוא כתב האישום מהווים אירועים נפרדים או שמא מדובר באירוע אחד, ובהתאמה - האם יש לקבוע מתחם עונש אחד או יותר. שאלה זו רלוונטיות רק לנאשם 1, שכן האישום הראשון מתייחס רק אליו והוא בלבד מעורב בשני המקרים.

16. בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" אשר נקבע בפסיקה, ומבחני העזר לו (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פס' 5 לחוות דעתה של השופטת ברק-ארז, ופס' 2 לחוות דעתו של השופט פוגלמן (29.10.2014)); וע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015), פס' 22 לחוות דעתו של השופט סולברג), אני סבורה כי בחינת שני האירועים ונסיבותיהם בייחס לנאשם 1, מלמדת כי יש לראות בהם מסכת עבריינית אחת. שכן, שני האירועים סמוכים במועדים, בוצעו מאותו מניע, לגבי אותו סם, למול אותו סוכן, שניהם מאופיינים באותן שיטות פעולה, בסמיכות זמנים של כחודש בין עסקת הסם הראשונה לבין השנייה, ושני האישומים מגלמים עבירות הפוגעות בערכים מוגנים זהים (ראו והשוו: ת"פ 10603-12-18 מדינת ישראל נ' בדואי (2.2.2020); ת"פ 45055-01-22 מדינת ישראל נ' כהן (15.5.2023); ת"פ 11739-03-21 מדינת ישראל נ' יוסף מזרחי (3.5.2023); ת"פ 22589-03-18 מדינת ישראל נ' ברוד (13.6.2019)).

17. לכן, יש לקבוע לגבי כל נאשם מתחם ענישה אחד, וכאשר המתחם לגבי הנאשם 1 יקבע תוך לקיחה בחשבון של העובדה שהוא היה מעורב בביצוע עבירות בשני מועדים שונים.

מתחם העונש -

18. בהתאם לעקרון ההלימה אשר הוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם תוך שקילת הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת האשמה הרובצת על כתפי הנאשם.

19. הנאשמים הורשעו בעבירות הקשורות במכירת סם מסוכן מסוג קוקאין. המדובר בשני מועדים של מכירה, כאשר בכל פעם נמכרו לסוכן כ-100 גרם, לאחר תיאום קפדני וכנגד סכום כסף משמעותי שסוכם מראש.

20. בית המשפט העליון עמד לאורך השנים על הנזקים החמורים לציבור כתוצאה מעבירות הסמים בכלל, וקוקאין בפרט (ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה**, פסקה 4 לחוות דעתו של השופט הנדל (4.7.2012)). כך, הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעים כתוצאה מהעבירות הם ערך השמירה על בריאות הציבור, הן במובן הפיזי והן במובן הנפשי, וערך השמירה על שלום הציבור ובטחונו, ואפנה לע"פ 4998/95 **מדינת ישראל נ' קרדוסו**, פ"ד נא(3) 769 (1997), פסקה 35 לאמור:

"לעולם נזכור עבירת סמים מה היא, ומה הם ערכי-החברה שאנו נדרשים להגן עליהם. מעבר מזה עומדים המערערים - הם ואחרים שכמותם - אנשים שענייהם אל בצע-כסף, ומעבר מזה עומדים צרכני הסם, אנשים אומללים שגופם ונפשם מכורים לסם. אותם עלובים תלו עצמם בסם, ואנשים רעים כמערערים מנצלים תלות זו עד-תום לגריפת כסף-רע לכיסיהם. המערערים מוכרים סם-מוות למי שמכרו את גופם לסם, ועל עיסקאות-מכר אלו זוכים הם בתמורה כספית. למותר להזכיר את שרשרת העבירות הנדרשת מעיסקאות הסם: צרכנים שאין הפרטה מצויה בכיסם פושטים על אחרים, שודדים אותם, פורצים לבתיהם, תוקפים אותם, והכול כדי להשיג מימון לרכישתו של הסם. המערערים אינם חבים, כמובן, מבחינה משפטית בעבירות שעוברים אחרים, אך לעת גזירת העונש נביא כל אלה במניין."

בית המשפט העליון אף חזר והדגיש את חשיבותה של ענישה מחמירה ומרתיעה במקרים דומים, חרף אי-התממשות פוטנציאל הנזק, כלומר - למרות שהסם נמכר לסוכן ולא מצא דרכו לציבור, וזאת בעבירות סמים בכלל, ובעבירות הקשורות בסמים קשים מסוג קוקאין בפרט (ע"פ 4522/18 **אסאבן נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 לחוות דעתו של השופט סולברג (11.11.2018)).

מדיניות הענישה הנוגת -

21. מתוך הפסיקה הרבה אליה הפנו הצדדים, ופסיקה נוספת, אזכיר את המקרים הבאים המשקפים את מדיניות הענישה של בית המשפט העליון:

ע"פ 8367/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.3.2019): המערער הורשע על סמך הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין למול סוכן משטרתי, כמות הסם אשר נסחר בעסקה הראשונה הייתה כ-30 גרם, ובעסקה השנייה כ-50 גרם. בגין העסקה הראשונה נקבע מתחם ענישה של 23-50 חודשי מאסר, ובגין העסקה השנייה 27-54 חודשי מאסר. במקרה שם, הנאשם ריצה תקופות מאסר קודמות, ולבסוף הושת עליו עונש של 36 חודשי מאסר. בערעור לבית המשפט העליון נקבע כי מתחם הענישה אכן הולם, אם כי לאור נסיבותיו האישיות של המערער עונשו הועמד על 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ע"פ 1654/16 **שרר נ' מדינת ישראל** (27.2.2017): המערער הורשע על יסוד הודאתו בשני אישומים. במסגרת האישום הראשון, בסחר בסם מסוג קוקאין מול סוכן משטרתי בהיקף של כ-17 וכ-20 גרם. במסגרת האישום השני, בסיוע לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בהיקף של כ-100 גרם וכ-89 גרם. בגין האישום הראשון נקבע מתחם

ענישה הנע בין 24-48 חודשי מאסר, ובגין האישום השני נקבע מתחם ענישה של 36-60 חודשי מאסר. לבסוף, הוטלו על הנאשם, אשר הינו בעל עבר פלילי מכביד, 54 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הערעור על גזר הדין לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 3060/15 **רביגי נ' מדינת ישראל** (21.7.2015): הנאשם הודה והורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן, עת מכר לסוכן משטרת קוקאין במשקל 150 גרם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 30-50 חודשים, וגזר על הנאשם 35 חודשים לצד ענישה נלווית. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 1965/20 **בדאוי נ' מדינת ישראל** (11.6.2020): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת סיוע לסחר בסם מסוכן ובעבירת סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, במסגרת 2 עסקאות בהיקפים של 40 ו-30 גרם בקירוב. נקבע מתחם בין 25-50 חודשי מאסר, ועל הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, הוטלו 30 חודשי מאסר.

ע"פ 2467/19 **גרשומוב נ' מדינת ישראל** (12.5.2019): הנאשם הורשע בשתי עבירות, סיוע לסחר בסם מסוכן בהיקף של כ-50 גרם, וסחר בסם מסוכן בהיקף של כ-50 גרם - והכל אל מול סוכן משטרת. נקבע מתחם בין 24-48 חודשי מאסר, ולבסוף נגזר דינו של הנאשם, בעל עבר פלילי, ל-27 חודשי מאסר בפועל לרבות ענישה נלווית. ערעור על תקופת המאסר - נדחה.

ע"פ 4522/18 **אסאבן נ' מדינת ישראל** (11.11.2018): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשני אישומים, שעניינם ב-4 עסקאות סמים בהם מכר סם מסוכן מסוג קוקאין לסוכן משטרת, בהיקף מצטבר של 343 גרם. לנאשם עבר פלילי משמעותי הכולל עונשי מאסר בגין עבירות סמים. מתחם העונש נקבע בין 5-7 שנות מאסר, 60 עד 84 חודשים. לבסוף הוטל על הנאשם עונש בן 6 שנות מאסר בפועל (72 חודשים), לצד ענישה נלווית. הערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה, והתקבל בחלקו לעניין רכיב הקנס.

ע"פ 3578/12 **עזמה נ' מדינת ישראל** (17.1.2013): הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשני סעיפי אישום המייחסים לו שתי עבירות של תיווך בסחר בסמים מסוג קוקאין, בהיקף מצטבר של כ-300 גרם. לנאשם עבר פלילי והוטלו עליו 50 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט העליון על חומר העונש - נדחה.

ע"פ 6847/22 **אבו צעלוק נ' מדינת ישראל** (9.3.2023) דן במערער שהורשע על פי הודאתו (בתום שמיעת ראיות) בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ולא בעבירת סחר בסמים, אך נסיבות המקרה היו שהמערער נעצר כשהוא נוהג ברכב שבו נמצא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-160 גרם, מחולק לארבע אריזות, וכן בנוסף החזיק המערער בדלת השמאלית הקדמית של הרכב בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ-1.5 גרם נטו מחולק לשלוש אריזות. בית המשפט גזר את דינו ל-48 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

פסיקה נוספת של בתי המשפט המחוזיים הינה לדוגמא הבאה:

ת"פ (מחוזי ת"א) 29707-03-22 **מדינת ישראל נ' פדל ואח'** (15.2.2023) סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, שתי עסקאות מול סוכן משטרת, 100 ו-170 גרם לערך, נקבע מתחם של 47-70 חודשי מאסר, והוטלו 60 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 35274-02-19 **מדינת ישראל נ' נדאף ואח'** (10.2.2020) סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין מול סוכן משטרת. במסגרת העסקה הראשונה נמכרו 35 גרם, ובגינם נקבע מתחם של 27-50 חודשי מאסר. במסגרת העסקה השנייה נמכרו 45 גרם, ונקבע מתחם של 30-60 חודשי מאסר. נגזר על הנאשם עונש כולל של 36 חודשי

מאסר לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 27612-02-19 **מדינת ישראל נ' קאראנטינאג'י** (23.6.2019): סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין מול סוכן. עסקה ראשונה, בהיקף של 30 גרם, בגינה נקבע מתחם של 25-50 חודשי מאסר; ועסקה השנייה, בהיקף של כ-50 גרם, נקבע מתחם של 30-60 חודשי מאסר. על הנאשם, אשר היה בעל עבר פלילי, הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי חיפה) 22589-03-18 **מדינת ישראל נ' ברוד** (13.6.2019): שני נאשמים הורשעו במסגרת כתב אישום מתוקן בגין מכירת סמים מסוכנים מסוג קוקאין לסוכן משטרה. הנאשם 1 הורשע בארבע עסקאות, בהיקפים של 30, 50, 20 גרם, ועסקה בהיקף של 30 גרם אשר הורשע בה יחד עם הנאשם 2. הנאשם 2 הורשע בגין 2 עסקאות, כאמור לעיל הראשונה יחד עם הנאשם 1, ועסקה נוספת בהיקף של 50 גרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם עבור הנאשם 1 נע בין 3.5-7 שנים, ובעניינו של הנאשם 2 בין 2-4 שנים. לבסוף, על הנאשם 1 הוטלו 48 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, ועל הנאשם 2 הוטלו 24 חודשי מאסר.

מתחם הענישה ההולם -

22. בהתחשב במהות המעשים, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, סבורני כי מתחם הענישה לגבי נאשם 1 יהא 40 עד 60 חודשי מאסר; ולגבי הנאשם 2, מתחם הענישה יהא 24 עד 42 חודשי מאסר.

העונש המתאים בזיקה למתחמי הענישה -

23. שיקולי שיקום - סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם הענישה אם בית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם".

24. לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם הענישה לגבי מי משני הנאשמים.

25. בעניינו של נאשם 1, שירות המבחן קבע בתסקיר כי "קיימים גורמי סיכון שאינם מבוטלים, אך לצד זאת ניכר כאמור כי רקיע בחר להיכנס להליך טיפולי משמעותי בו מגביר מודעותו לכשלי התנהגותו שעמדו ברקע לביצוע העבירות ופועל לשנותם". כך, שניכר כי נאשם 1 מבקש להיתרם מהליכי הטיפול, אך לא ניתן לומר שהוא כבר השתקם או שהוכח שיש סיכוי של ממש שישתקם המצדיק סטייה לקולא מהמתחם - וראו כי בתסקיר נכתב שלפניו עוד כברת דרך טיפולית ושירות המבחן מגדיר את הסיכון להישנות עבירות ואת יציבותו ברף בינוני.

26. בעניינו של נאשם 2, עורכת התסקיר ציינה שהוא נמצא בראשיתו של הליך טיפולי ומגלה מוטיבציה להצליח בטיפול, ועם זאת שירות המבחן העריך כי "קיימים גורמי סיכון משמעותיים להישנות עבירות דומות בעניינו" לא הייתה המלצה טיפולית במסגרת הקהילה, וכפי שצוין, שירות המבחן סבור כי יש צורך בענישה מוחשית ובעלת גבולות ברורים. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש הצדקה לחרוג מפאת שיקולי שיקום מן המתחם אשר קבעתי גם בעניינו של נאשם 2.

27. קבלת אחריות - שני הנאשמים נטלו אחריות מלאה על ביצוע העבירות.

28. שיקולי הרתעה - בית המשפט העליון מנחה כי יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעה אל מול השיקולים האישיים בעבירות סמים (ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011)), במיוחד נוכח טיב הסם וכמותו הבלתי מבוטלת. לכן, יש מקום להרתעה ממשית הן מבחינת הנאשמים עצמם והן לצורך הרתעת הרבים.

29. עבר פלילי - נאשם 1 נעדר עבר פלילי. לנאשם 2 עבר פלילי כמפורט מעלה.

30. נסיבות אישיות של הנאשמים - אין צורך לחזור על האמור מעלה לגבי שני הנאשמים, כפי שעולה מהעדויות שנשמעו והתסקירים. ניכר כי נסיבות חייהם של שני הנאשמים לא פשוטות, עוד מילדות, והדברים פורטו לעיל. לאמור יינתן משקל ועם זאת, במאזן שיקולי הענישה, המשקל של הנסיבות האישיות אינו רב נוכח אופי העבירות אשר ביסודן המניע לעשות "כסף קל" (רע"פ 2122/13 **דבש נ' מדינת ישראל** (9.5.2013)).

31. מכאן, שיש לגזור את עונשם של שני הנאשמים בתוך המתחם, כאשר מצד אחד - יש להחמיר נוכח מהות העבירות ומטרתן, ומצד שני - יש לשקול את העובדה שהמדובר בשני נאשמים צעירים, אשר יכולים להשתקם ולפתוח דף חדש, לאחד אין עבר פלילי והעבר של השני אינו כבד, שניהם הודו בעבירות ונוטלים אחריות מלאה לגבי מעשיהם. לכן, העונש יהא בחצי התחתון של המתחם, אך לא בתחתית שלו.

סיכום -

32. על הנאשם 1 נגזר כדלקמן:

45 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו 14.3.2022.

12 חודשי מאסר על תנאי, אשר ירוצו אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו בתיק זה ישוב הנאשם ויעבור כל עבירה שעניינה סחר בסם מסוכן או החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ויורשע בגינה.

קנס בסך 9,000 ₪ שישולמו עד יום 1.6.2024 או 60 ימים מאסר נוספים תמורת הקנס.

33. על הנאשם 2 נגזר כדלקמן:

30 חודשי מאסר בפועל, כאשר יש לנכות מתקופה זו את המעצר מיום 14.3.2022 עד יום 13.6.2022 (כולל), ולאחר מכן לנכות גם את תקופת מעצרו הנוכחי מיום 22.1.2023.

8 חודשי מאסר על תנאי, אשר ירוצו אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו בתיק זה ישוב הנאשם ויעבור כל עבירה שעניינה סחר בסם מסוכן או החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ויורשע בגינה.

קנס בסך 6,000 ₪ שישולמו עד יום 1.6.2024 או 40 ימי מאסר נוספים תמורת הקנס.

34. בנוסף - אני מורה על חילוט סכום הכסף ושני הטלפונים הניידים כפי שפורטו בטיעוני המאשימה ובכתב האישום.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ג, 12 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

